

КЛАСИЧНИЙ ПРИВАТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ



ПРОГРАМА

фахового іспиту

227

Терапія та реабілітація

(шифр)

(назва спеціальності)

Osvітня програма Фізична реабілітація

ступінь – „магістр”

Запоріжжя, 2023

Затверджено на засіданні кафедри фізичної реабілітації та здоров'я людини
протокол № 6 від 24 лютого 2023 р.

Затверджено на засіданні Вченої ради
Інституту здоров'я, спорту і туризму імені Тетяни Самоленко,
протокол № 9 від «10» березня 2023 р.

Укладачі: доц. Статьєв С.І.

доц. Віндюк П.А.

доц. Волік А.О.

Голова комісії: Статьєв Станіслав Ігорович - к.пед.н., завідувач кафедри
фізичної реабілітації та здоров'я людини

Члени комісії:

Віндюк П.А. - к.фіз.вих та спорту, доцент, доцент кафедри фізичної реабілітації
та здоров'я людини;

Волік А.О. - к.мед.н, доцент кафедри фізичної реабілітації та здоров'я людини.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

II. СТРУКТУРА ПРОГРАМИ

III. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

IV. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Мета фахового випробування для вступу на здобуття ступеня магістра зі спеціальності 227 Терапія та реабілітація освітня програма Фізична реабілітація є визначення теоретичних знань, умінь та практичних навичок

вступників згідно з вимогами до змісту дисциплін професійної та практичної підготовки бакалавра напряму Фізична реабілітація.

Фахове випробування проводиться у формі усного іспиту. Фахове випробування проводиться за екзаменаційним білетом, який містить три теоретичних питання. Відповіді вступники фіксують письмово на *аркуші усної відповіді на вступному випробуванні* зі штампом Приймальної комісії. Тривалість фахового випробування 45 хвилин.

Вимоги до підготовки вступника:

знати:

- медико-біологічні й дидактичні основи програмування занять з фізичної реабілітації хворих та осіб з граничними станами здоров'я;
- механізм лікувальної та оздоровчої дії фізичних вправ; засоби, форми та методи фізичної реабілітації, механотерапію, працетерапію; фізичні вправи у воді, теренкури та дозовану ходьбу, психологічний тренінг; дієту, фітотерапію у програмах реабілітації; організацію заходів фізичної реабілітації; фази та стадії реабілітації й рухові режими; функціональну діагностику порогових станів хворого; показання та протипоказання; невідкладну допомогу при ускладненнях; принцип побудови програм реабілітації, класифікацію та відбір хворих; дозування фізичних навантажень; програмування занять; облік та методи оцінки ефективності; реабілітацію у клініці внутрішніх хвороб, ортопедії, травматології;

вміти:

- скласти програми диференційного використання фізичних вправ на етапах реабілітації;
- проводити індивідуальні та групові заняття;
- контролювати й оцінювати ефективність цих занять.

ІІ. Структура програми

АДАПТИВНА ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА

Зміст, завдання та види адаптивної фізичної культури.

Передумови зародження руху “Адаптивна рухова активність”.

Виділення “Адаптивної фізичної активності” в самостійну дисципліну.

Визначення та ідеологія “Адаптивної фізичної активності”. Адаптивна фізична культура як професія.

Ключові моменти адаптивної фізичної активності. Причини недостатнього розвитку фізичної культури інвалідів.

Адаптивна фізична культура як навчальна дисципліна. Практична значимість адаптивної фізичної культури.

Адаптивне фізичне виховання. Адаптивний спорт. Адаптивна фізична рекреація. Адаптивна рухова реабілітація.

Адаптивний спорт. Паролімпійський спорт. Історія розвитку.

Загальна характеристика. Види па олімпійського спорту: учасники, характеристика, історія.

Історія розвитку спорту для інвалідів в Україні.

Планування занять для дітей з синдромом Дауна.

Планування занять для дітей з затримкою психічного розвитку та порушеннями розумової діяльності.

Планування занять для дітей з церебральним паралічем.

Спортивні рекреаційні свята для неповносправних дітей.

постійне зацікавлення.

Гідрокенезотерапія, як форма адаптивної фізичної культури.

Організаційно-методичні основи ігрових видів спорту для інвалідів.

Організація занять з адаптивних ігрових видів спорту.

Легкоатлетична програма Паралімпійських ігор

Організаційно-методичні основи проведення рекреаційних занять для неповносправних.

Ігри з парашутом, дартс: учасники, види ігор, особливості проведення.

Гідрокінезотерапія: учасники, види ігор, особливості проведення.

Написання сценарію свята.

ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ РЕАБІЛІТАЦІЇ

Особливості реабілітаційних заходів в період вагітності.

Особливості функціонування організму вагітної жінки. Основні етапи морфогенезу ембріону та плоду. Термін „ фізіологічна вагітність” та особливості її різних періодів.

Особливості застосування різних фізіопроцедур, та інших засобів реабілітації. Корекція ваги, водно – сольового обміну та раціональні фізичні вправи на протязі вагітності та при підготовці до пологів.

Профілактика вірусних захворювань та заходи щодо здорового засобу життя в цей період.

Особливості реабілітаційних засобів щодо немовлят.

Запрілість та її прояви, засоби допомоги. Гнійні ураження шкіри немовлят, види, прояви, фізична реабілітація. Мастит немовлят та засоби допомоги. Запалення слінних залоз та фізичні фактори допомоги.

Пілороспазма немовлят, прояви та засоби фізичної реабілітації. Гемолітична хвороба новонароджених. Етіологія, патогенез, клінічні прояви та можливі засоби фізичної реабілітації. Методичні підходи щодо вибору процедур, режиму їх дозування та сумісності з ліками.

Особливості заходів фізичної реабілітації щодо годувальних матерів.

Ендокринна регуляція лактації. Початок лактації, її зв'язок з течею вагітності та пологів. Залежність лактації від режиму та особливостей харчування, емоційного стану, розвитку паренхіми молочних залоз.

Засоби фізичної реабілітації, фітооздоровлення, зміни в режимі харчування, правильний режим годування немовлят та спорожнення молочних залоз.

Лактаційні психози та засоби їх попередження. Патологічна лактація, причини, та засоби профілактики та реабілітації.

Особливості життя та реабілітації дітей дошкільного віку.

Морфофункціональні та фізіологічні особливості дітей дошкільного віку.

Особливості реабілітаційних заходів щодо пацієнтів цього віку. Найбільш поширені хвороби, їх етіологічні причини та клінічні прояви.

Рахіт, причини, прояви та наслідки. Роль здорового засобу життя та раціонального харчування в профілактиці цього захворювання. і: фізіотерапія, масаж, ЛФК, водотеплолікування, електролікування.

Профілактичні фактори: закалювання, заняття фізичними вправами. Роль інфекційних факторів в розвитку цих хвороб. Фактори фізичної реабілітації в лікуванні, вибір методик та сили впливів.

скарлатина, кір, вітряна віспа, епідемічний паротит, кишкові хвороби, гепатит, коклюш та інші,

Захворювання серцево – судинної системи: ревматизм, міокардити, пороки серця – етіологія та патогенез, клінічні прояви, вибір засобів фізичної реабілітації, профілактики.

Особливості життя та необхідних реабілітаційних заходів в пубертатному періоді.

Особливості перебудови функцій нервової та ендокринної систем в пубертатному періоді. Становлення статевих функцій.

Особливості розвитку системи гемодинаміки та наслідки, що з цього виходять Особливості формування неврозів та їх зв'язок з ВСД. Анорексія та заходи щодо неї. та їх наслідки: хронічний гастрит, виразкова хвороба, панкреатит, захворювання жовчного міхура. організація здорового засобу життя та правильного режиму праці та відпочинку.

„Функціональні” шуми, їх причини, наслідки та засоби реабілітації. Захворювання шкіри: нейродерміт, екзема, вітиліго, вугри та інші. Вибір засобів реабілітації в залежності від етіології процесу.

Гінекологічні хвороби: порушення менструальної функції, генітальний інфантілізм, запальні хвороби статевих органів, прояви, засоби фізичної реабілітації. Хлоп'яча гінекомастія.

Фізична культура, як фактор здорового образу життя в різні вікові періоди.

Загартовування повітрям, сонцем, водою, місце фізичних вправ.

Особливості дозування, вибору вправ з урахуванням морфологічних та фізіологічних особливостей в різні вікові періоди.

Особливості занять фізичною культурою та спортом в пубертатному періоді. Необхідність постійних занять фізичною культурою та спортом на протязі життя дорослої людини.

Особливості фізичних навантажень в зрілому віці. Особливості проведення медико – біологічного контролю в групах здоров'я та у осіб, які професійно займаються спортом.

Найбільш поширені хвороби зрілого віку та засоби їх реабілітації.

Основні види кардіологічної патології : розвиток атеросклерозу та пов'язаних з ним хвороб – ішемічна хвороба серця, порушення мозкового кровообігу – етіологія, патогенез, клінічні прояви та основні засоби фізичної реабілітації, їх роль в комплексному лікуванні та профілактиці.

Гіпертонічна хвороба та вегетосудинна дистонія – етіологія, патогенез, прояви та засоби профілактики та фізичної реабілітації.

Патологія дихальної системи – хронічні обструктивні захворювання легенів, бронхіальна астма, хронічні бронхіти : засоби профілактики та фізичної реабілітації різними методами.

Патологія травної системи – хронічний гастрит, виразкова хвороба, патологія жовчних шляхів, підшлункової залози : профілактика та реабілітація.

Гепатити, цирози, гепатози – етіологія, патогенез та клінічні прояви, заходи щодо профілактики та фізичної реабілітації.

Патологія сечовивідних шляхів та нирок - причини, прояви, профілактика та реабілітація хворих.

Алергічні та аутоімунні захворювання – причини, прояви та засоби фізичної реабілітації.

Клімактеричний період, його особливості та методи покращення життя засобами фізичної реабілітації.

Клімактеричний період, його особливості з боку перебудови ендокринної системи. Морфологічні та фізіологічні особливості пацієнтів цієї вікової групи. Поняття про клімакс, як про особливий фізіологічний етап в житті людини. Особливості жіночого та чоловічого клімаксу.

Вегетативні прояви, порушення з боку вищої нервової діяльності, гемодинаміки та засоби, які зменшують ці прояви. Формування уяви про особливості режиму праці та відпочинку, харчування.

Патологічний клімакс: його прояви та наслідки.

Поняття про гормонозалежні пухлини та можливі втручання засобами фізичної реабілітації сумісно з лікарями.

Остеопороз, його причини, прояви та ускладнення. Профілактика остеопорозу, заходи щодо фізичної реабілітації осіб з цим станом та його наслідками.

Вікові особливості лікарсько-педагогічного контролю за особами різного віку.

Фізіологічні особливості людини в різні вікові періоди, які обумовлюють необхідність застосування різних методів фізичної реабілітації, різних комплексів та режимів, та засобів контролю за ефективністю заходів, що проводяться.

Основні засоби спостереження: антропоскопія, антропометрія, функціональні проби, електрофізіологічне, біохімічне, рентгенологічне та інші методи обстеження. Коротка характеристика основних методів та їх трактування при першому обстеженні та в процесі проведення, занять фізичною культурою, різними методами оздоровлення.

РЕАБІЛІТАЦІЯ В ГЕРОНТОЛОГІЇ

Особливості реабілітації людей похилого віку з відхиленнями в серцево-судинній системі.

Поняття про висхідну та низхідну частини людського онтогенезу. Морфо-функціональні особливості людини похилого віку. Визначення терміну „геронтологія” як науки об особливостях старіння організму людини.

Біологічна теорія старіння, біологічна гентологія, результат накопичення шкідливих мутацій та ін. Ефекти старіння: фізичні зміни, психічні зміни, соціальні зміни.

Здорове старіння: управління стресом, раціональне харчування, фізична та розумова активність, відношення до старіння: старіння як вершина життя.

Особливості перебудови структури судин, вмісту еластину, колагену, ліпідів та кальцію в артеріях. Коливання артеріального тиску, хвилинного кровообігу, та наслідки, до яких це веде. Гіпертонічні стани та гіпертонічна хвороба, етіологія, патогенез, клінічні прояви, місце засобів фізичної реабілітації в лікуванні цих хвороб, засобі профілактики. Стадії гіпертонічної хвороби та її ускладнення.

Гіпотонічні стани: походження, прояви та фізичні впливи з боку реабілітолога.

Ішемічна хвороба серця (ІХС). Етіологія, патогенез, основні форми: кардіосклероз атеросклеротичний, стенокардія покою та напруження, інфаркт міокарду, кардіосклероз постінфарктний, раптова судинна смерть. Прояви цих станів, уяви про недостатність кровообігу, функціональні класи. Постійна базисна терапія цих захворювань та роль засобів фізичної реабілітації в покращенні умов життя хворих та уповільнення процесів прогресування хвороб.

Ураження судин головного мозку, їх наслідки. Гострі, хронічні, та транзиторні порушення мозкового кровообігу. Ішемічні та геморагічні інсульти, етіологія, патогенез, фази, клінічні прояви. Ускладнення інсультів: плегії, парези, афазія, алалія, та інші. Ведуча роль реабілітолога в лікуванні та первинній профілактиці цих ускладнень.

Особливості праці з похилими пацієнтами. Соціальна адаптація хворих з плегіями та парезами.

Уява про тромбоз судин брижі. Невідкладна допомога, реабілітація в пост операційному періоді. Облітеруючий атеросклероз судин кінцівок.

Клінічні прояви, місце засобів фізичної реабілітації в лікуванні цієї хвороби. Облітеруючий ендартерійт, відмінності в етіології, патогенезі та клінічних проявах від атеросклеротичного процесу. Засоби фізичної реабілітації в лікуванні хвороби.

Хвороба Рейно, вібраційна хвороба. Прояви, реабілітаційні заходи.

Особливості реабілітації людей похилого віку з відхиленнями в нервовоедокринній системі.

Особливості вищої нервової діяльності (ВНД) людей похилого віку та стани з цим пов'язані.

Поняття про атеросклероз, фактори, які його обумовлюють, церебральний атеросклероз, стадії, прояви.

Розсіяний склероз, хвороба Альцгеймера, хвороба Паркінсона, їх етіологія та патогенез, основні клінічні прояви. Методологічні підходи щодо фізичної реабілітації хворих на ці страждання, обслуговування та самообслуговування при цих станах, адаптація хворих у суспільстві.

Наслідки остеохондрозу – ішіас, інші радікулопатії. Корекція бельового синдрому, засоби масажу, мануальної терапії, лікувальної фізичної культури (ЛФК), фізіотерапії для стабілізації стану здоров'я. Тунельні синдроми, їх прояви та засоби фізичної реабілітації.

Особливості змін функції ендокринного апарату з віком. Етіологія більш частого прояву ендокринних хвороб у осіб похилого віку.

Етіологія та патогенез, клінічні прояви „ діабету похилого віку”. Ускладнення цукрового діабету. Засоби фізичної реабілітації, які спрямовані на лікування діабету. Засоби фізичної реабілітації, які спрямовані на усунення ангіопатій, трофічних порушень, катаракти та інших.

Патологія щитовидної залози в похилому віці – тиреотоксикоз, базедова хвороба, хвороба Хасімото та місце засобів фізичної реабілітації в їх лікуванні. Гормонзалежні пухлини статевої сфери, фізична реабілітація в їх лікуванні. Клімактеричні та пост- клімактеричні розлади. Оптимізація стану здоров'я та засоби усунення деяких проявів.

Вікові особливості системи дихання. Основи фізичної реабілітації.

Атрофічні зміни епітелію дихальних шляхів. Багаторічна сенсибілізація організму пацієнтів. Зменшення життєвих об'ємів легень, вентиляції. Розвиток фіброзу в легенях, зниження сили дихальної мускулатури.

Уява про хронічні неспецифічні захворювання легень (ХНЗЛ). Етіологія, патогенез та клінічні прояви хронічного бронхіту, бронхіальної астми, емфіземи легенів, плевриту, бронхоектатичної хвороби, хронічної пневмонії та інших. Уява про дихальну недостатність та її стадії.

Особливості клініки захворювань легенів в похилому віці. Загальні принципи реабілітації ХНЗЛ у осіб похилого віку. Значення фізичних вправ та дихальної гімнастики для покращення показників зовнішнього дихання.

Особливості фізичної реабілітації захворювань органів травлення та виділення у осіб похилого віку.

Фізіологічні зміни у осіб похилого віку, які відбуваються в шлунку, кишечнику, нирках та сечовивідних органах.

Захворювання, які найчастіше вражають людей похилого віку – хронічний холецистит, хронічний панкреатит, хронічний коліт, виразкова хвороба, цироз печінки. Етіологічні фактори, патофізіологія та патоанатомія, стадії, клінічні прояви. Місце факторів харчування у формуванні цих розладів. Методи фізичної реабілітації, які застосовуються у профілактиці та лікуванні. Зниження клуб очкової фільтрації з віком та наслідки: каменеутворення, сечокам'яна хвороба. Засоби фізичної реабілітації для профілактики та лікування подібних станів.

Гломерулонефрит та піелонефрит, етіологія, патогенез та особливості клініки в похилому віці. Засоби фізичної реабілітації, як допоміжні в лікуванні цих хвороб.

Стан опорно-рухового апарату у осіб похилого віку, та пов'язані з цим вади. Засоби реабілітації.

Фактори, які ведуть до зниження маси м'язів, їх сили, швидкісних якостей, координації рухів та засоби запобігання цим явищам.

Остеопороз як фактор підвищеної захворюваності та смертності в похилому віці.

Вікові зміни в хребтовому стовбурі та їх наслідки, засоби фізичної реабілітації. Зміни, які відбуваються в трубчастих кістках та можливі впливи на ці процеси. Здоровий спосіб життя, харчування, праці та відпочинку.

Ураження суглобів в похилому віці: чим вони спровоковані та можливі фізичні впливи. Профілактика кіфозів, остеоартрозів, спондильозу засобами фізичної реабілітації. Соціальна адаптація хворих з невиліковними ураженнями опорно-рухового апарату.

Профілактика побутової травматизації людей похилого віку. Фізичні впливи на суглоби, кістки та м'язи, їх особливість в цьому віці.

Системи коригуючих вправ (СКВ) з врахуванням вікових особливостей.

Аеробіка. Аеробіка як нова форма занять фізичними вправами - одна з засобів оздоровлення, профілактики, відхилень у стані здоров'я та реабілітації після хвороб школярів і студентів. Аеробіка - активний стимулятор діяльності серцево-судинної системи. Розвиток витривалості, координації рухів й спритності в процесі занять аеробікою при адекватному дозуванні. Комплексне вдосконалення фізичних якостей в процесі занять аеробікою (степ-аеробікою та атлетичною аеробікою).

Аеробіка як система фізичних вправ помірної інтенсивності. Показники аеробіки та анаеробної працездатності. Дозування навантажень, показання та протипоказання. Особливості аеробіки під час занять з дітьми і дорослими. Аеробіка для нормалізування ваги тіла. Методика проведення практичних занять з аеробіки з оздоровчим і спортивним нахилом з врахуванням вікових особливостей і рівня фізичної підготовки. Будова комплексу.

Шейпінг. Поняття про шейпінг. Шейпінг - комплексна система оздоровчо-розвиваючих вправ, яка включає вправи, які вибірково впливають на окремі частини тіла й функції організму.

Особливості морфології жінок. Методика проведення практичних занять за програмою “Шейпінг-клас” для розвитку рухових якостей і нормалізування ваги тіла з людьми різного віку і рівня фізичної підготовки. Будова комплексу. Вивчення нової програми.

Поєднання аеробіки та шейпінгу в єдину програму. Методика проведення занять за програмою “Аеробіка, шейпінг” з новою науковою технологією оздоровчим нахилом. Ефективність методики та її відмінність від інших оздоровчих систем. Будова комплексу.

Ізотон. Система “Ізотон” - як різновид оздоровчої фізичної культури, яка включає комплекс фізичних вправ, систему раціонального харчування, методику використання позатренувальних факторів, методи контролю фізичного розвитку та функціонального стану.

Особливості м'язового скорочення та функціонування систем організму при виконанні ізотонічних фізичних вправ. Методика проведення практичних занять за програмою “Ізотон” з урахуванням вікових і статевих особливостей. Будова комплексу.

Каланетік. Каланетік як комплекс особливої гімнастики

Стретчінг. Вправи на розтягування (стретчінг), як метод розвитку гнучкості, профілактики травм і захворювань опорно-рухового апарату, зняття нервово-м'язової та психічної напруги. Методика застосування вправ на розтягування в процесі занять аеробікою, шейпінгом, ізотоном на уроках і в позаурочну годину з врахуванням вікових особливостей і рівня фізичної підготовки.

Групові розтяжки, за методикою професора В. Зуєва, високоефективні розслаблююче корекційні вправи для м'яз та суглобів. Вони дозволяють за короткий проміжок часу усунути спазмування чи контрактуру у м'язах.

Комплексне використання СКВ з врахуванням вікових статевих і індивідуальних особливостей тих, хто займається.

Адаптована йога. Психофізична релаксація.

Корекція порушень постави і опорно-рухового апарату

Корекція постави за допомогою цілеспрямованих та локальних вправ – ефективний засіб немедикаментозного лікування. Вправи, направлені на корекцію форм рук, грудей, м'язів живота, а також на укріплення м'язів спини, ніг, стоп .

Вправи, призначені для одночасного укріплення та корекції різних груп м'язів(П. Брег, В. Мікулін, М. Амосов).

Технологія контролю і тестування.

Правила проходження тестів.

Антрометричний контроль в процесі занять СКВ. Антропометричний метод. Антропометричні вимірювання. Основні вимірювання. Загальні вимоги до проведення вимірювань. Прилади, які використовуються для антропометричного вимірювання. Основні анатомічні точки. Методика антропометричних вимірювань в процесі занять СКВ.

Методика вимірювання товщини шкіряно-жирових складок (КЖС). Особливості тестування тренувальних занять СКВ. Антропометричний тест. Руховий тест. Контроль функціонального стану.

Оцінка фізичного стану по МПК мл/хв/кг (по Куперу, 1970). Індекс фізичного стану.

Самоконтроль за засвоєнням навантаження при заняттях аеробікою, шейпінгом та ізотоном.

Деякі аспекти індивідуалізації тренувального процесу. Технологія первинного тестування. Технологія повторного тестування при заняттях аеробікою, шейпінгом та ізотоном.

РЕАБІЛІТАЦІЯ ЖІНОК

Введення в реабілітацію жінок. Основи анатомії та фізіології жінки.

Засоби реабілітації. Особливості їх застосування в реабілітації жінки.

Характеристика вправ, які застосовуються в акушерсько-гінекологічній практиці.

Вправи для м'язів спини, корпусу, преса, дихальні вправи.

Масаж та бодіурок. Акупунктура та акупресура. Рефлексологія. Гідротерапія. Аромотерапія. Фітотерапія. Гомеопатія.

Менструація і пов'язані з нею порушення. Предменструальний синдром.

Нерегулярні менструації. Болеві менструації.

Захворювання молочних залоз. Мастопатія та фіброаденома. Мастит.

Реабілітація при захворюваннях жіночих статевих органів. Безплідність та реабілітація при ній. Зміни в шийці матки. Ерозія шийки матки. Ендометріоз та фібромі матки. Маткові кровотечі. Кандіоз.

Фізична реабілітація після оперативних втручань на органах малого тазу.

Види оперативних втручань на органах малого тазу. Тазові очеревинні спайки.

Засоби та методи реабілітації після оперативних втручань на органах малого тазу.

Патологічний клімакс (клімактеричний синдром).

Особливості його протікання.

Реабілітація для зменшення інтенсивності проявів клімактеричного синдрому.

Поняття про amenoreю та дисменорею. Фізична реабілітація.

Методика виконання масажу.

ФІЗІОТЕРАПІЯ

Поняття про основні методи електротерапії і біофізичні предпосилки до їх використання.

Вплив електричної енергії на тканини залежить від їх діелектричних властивостей. Діелектричні властивості тканин. - електропровідність і діелектричною проникливість. Тканини і середовище, які більше складаються з води (кров, лімфа, сліна, сеча, шкіра) Тканини в яких менше води (кісний, спинний, головний) (жирова, кісна, нервова)

Поняття про гальванізацію і електрофорез з ліками.

Гальванизація - використання безперервного постійного струму малого зусилля.

Поняття про електротерапію імпульсними струмами.

ДДТ, ампліпульс, електросон,

Електросон

Показання: Захворювання перефіричної нервової системи, невролгія, неврити, артрити, мігрень і т.д.

Поняття про високочастотну електротерапію.

ВЧ - терапія Дія на організм на клітинному і субклітинному рівні, тепловий і електрохімічний ефекти

Д'арсонвалізація - метод високочастотної терапії Показання: варикозне розширення вен, атеросклероз, неврити, неврологія. Протипоказання: туберкульоз легенів, кровотечі.

Ультразвукова терапія.

Поняття про ультразвукову терапію. механічний; фізико-хімічний;

Фізіологічна і терапевтична дія ультразвуку залежить від дози, кількості дії і стану організму.. Показання до ультразвукової терапії - захворювання внутрішніх органів (хрон. бронхіт, хр. пневмонія, уразки шлунку і дванадцятипалої кишки, дістрофічно-дегенеративні захворювання хребта та суглобів).

Світлолікування.

Поняття про світлолікування чи фототерапію.

Інфрачервоне ізлучення дає тепловий ефект. При цьому виникає судинна реакція, гіперемія. Інфрачервоне ізлучення дає болевгамуючий ефект, зменшує біль, запалення, прискорює заживлення ран і виразок. УФО ізлучення Біо-доза - це мінімальне УФ ізлучення, яке дає на шкірі слабу порогову ерітему.

Показання - при хворобах внутрішніх органів, (бронхіти, пневмонії, ревматизм, атеросклероз, гіпертонічна хвороба, захворювання нервової системи, травми, переломи кісток).

Протипоказання - злюкісні пухлини, активний туберкульоз, схилення до кровотеч.

Водолікування.

Поняття про водолікування використання води з лікувальною та профілактичною метою. Гідротерапія - використання прісної води і бальнеотерпія - лікування природними чи штучними мінеральними водами.

Термічну дію (теплову чи холодову), механічну дію, та хімічну дію води Водно-лікувальні процедури - душі, ванни, укутування, обтирання, обливання, кишечні промивання.

Показання до водолікування: функціональні порушення нервової системи, астенічний, депресивний стан, ожиріння, вегетативно-судинна дистонія, неврози, травми суглобів та контрактури.

Бальнеотерапія - використання з лікувальною метою природних та штучних мінеральних вод: газові ванни - вуглевислі, кисневі, азотні, перлинні ванни. мінеральні ванни - в яких розчинені мінеральні речовини (хлоридні чи соляні ванни, йодобромні ванни, сульфідні чи сірководневі ванни, родонові ванни).

Питні курорти (Трускавець, Моршин, Миргород, води північного Кавказу та ін.).

Тепполікування.

Поняття про тепполікування Інфрачервоне ізлучення, лазерне ізлучення, негріте повітря, (фінська лазня, сауна, воздушний душ), теплорідину, пар, різні водно і бальнолікувальні процедури, тепло від нагрітої мазеподібної середи (лікувальна грязь, парафин, озокерит, глина, пісок, нафталан та ін.).

Грязелікування - термічна, хімична та механічну дія, розсмоктуючу дію. електрогряз'єви процедури (галвано грязь).

Парафінолікування та озокеритолікування

Кліматолікування - це дозоване використання кліматичних факторів з лікувальною ціл'ю.

- a) теплий сухий клімат;
- б) жаркий сухий клімат;
- в) високо і середньо гірський клімат;
- г) морський клімат;

НАЦІОНАЛЬНІ ОЗДОРОВЧІ СИСТЕМИ

Аюрведа та йога: загальна характеристика.

Визначення понять "аюрведа", "йога": транскрипція, походження термінів. Витоки аюрведи і йоги як оздоровчих систем. Визначення основних конституційних типів людини П'ять функціональних варіантів життєвої сили та їх значення.

Енергетичні канали організму людини в уявленні Аюрведа та їх вплив на обмін речовин. Ефект травлення та особлива сила впливу на стан та самопочуття людини. Корекція індивідуальної конституції з позиції Аюрведи.

Тайська медицина, її вплив на становлення медицини профілактичної.

Тайська медицина як конгломерат китайських та індійських традицій оздоровлення. Характеристика тайського оздоровчого масажу. Основні прийоми масажу. Вправи йоги. Дихання, яке очищує організм людини. Різновиди дихальних вправ.

Хребет - основа здоров'я людини. Оздоровлення хребту.

Нерви - магістралі життя людини. Загальна характеристика будови хребту та його функцій. Вікові зміни у стані хребту. Реабілітаційні засоби фізичної культури відповідно до певних порушень у стані хребта.

Тайський та китайський масажі: засоби впливу на порушення здоров'я.

Масаж голови. Масаж шиї та верхніх кінцівок. Масаж області плечового, ліктьового суглобів. Масаж кисті. Масаж спини. Масаж поперекового відділу хребта. Масаж животу. Укладання методичної схеми – таблиці. Засоби та прийоми тайського і китайського масажів".

Історичні витоки мануальної терапії та практика використання прийомів під час реабілітації.

Розвиток мануальної терапії в навченні хіropрактиків та остеопатів. Сиптоматика розладу рухового стереотипу людини. Функціональна анатомія та фізіологія суглобів. Мануальна терапія суглобів та хребту. Методика використання масажу в поєднанні із речовинами та розтирками.

Концептуальні підходи медицини гностиків.

Історичні корені теорії гностиків. Гностичний аскетизм. Значення продуктів харчування для здоров'я людини. Гармонія духу та матерії як рух щоденної гармонії. Геліоцентризм в теорії та практиці гностиків. Значення водяного середовища для стану та самопочуття людини.

СОЦІАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ

Предметі завдання соціальної психології

Поняття об'єкта і предмета соціальної психології. Соціологічні і психологічні підходи до визначення її предмету. Завдання соціальної психології.

Загальна характеристика розвитку зарубіжної соціальної психології. Психоаналітичний підхід. Біхевіористський підхід. Когнітивний підхід. Гуманістичний підхід. Новітня українська соціальна психологія.

Методологія і методи соціально-психологічних досліджень

Методологічні основи соціально-психологічних досліджень. Специфіка емпіричних даних в соціально-психологічних дослідженнях. Методи соціальної психології: спостереження, експеримент, анкетування, тестування, соціометрія. Процедурні аспекти соціально-психологічного дослідження. Соціально-психологічний тренінг як метод пізнання.

Проблема спілкування в соціальній психології

Розвиток спілкування в онтогенезі. Спілкування як форма вияву активності особистості. Види і функції спілкування.

Поняття взаємодії (інтеракції). Різновиди взаємодії. Структура взаємодії в спілкуванні. Рівні спілкування: конвенційний, примітивний, маніпулятивний,

стандартизований, діловий, ігровий, духовний. Спілкування як діяльність. Психологічні способи впливу в процесі спілкування.

Поняття комунікації. Вербальна та невербальна форми спілкування. Засоби комунікації. Фази комунікативної дії. Бар'єри спілкування.

Поняття соціальної перцепції. Механізми взаєморозуміння: ідентифікація і рефлексія. Явища емпатії, казуальної атрибуції, стереотипу. Точність міжособистісної перцепції. Об'єктне сприймання.

Проблема групи в соціальній психології

Поняття групи. Класифікація груп. Психологічні характеристики великих соціальних груп. Психологічні особливості українського національного характеру.

Поняття "малої групи". Класифікація малих груп. Історія дослідження малої групи. Головні підходи до вивчення малих груп. Структура взаємовідносин у малих групах. Референтна група.

Поняття та процеси групової динаміки. Механізми групової динаміки. Утворення та розвиток малої групи. Нормативна поведінка в групі. Феномен групового тиску. Конформізм та конформність.

Поняття "лідер" у соціальній психології. Теорії походження лідерства та керівництва. Стилі лідерства. Експериментальне дослідження лідерства в школі "групової динаміки".

Особистість як об'єкт і суб'єкт спілкування

Поняття особистості в психології. Соціалізація індивіда: психологічний аспект. Соціально-психологічна структура особистості. Соціальні стереотипи. Статево-рольова ідентифікація особистості.

Статус особистості в групі. Позиція як інтегральна система відносин особистості. Установка особистості. Роль особистості як реалізація статусу і позиції

Моральні ідеали суспільства. Рівновага моральних установок та реальної поведінки індивідів. Деперсоналізація особистості. Теорія когнітивного дисонансу Л.Фестінгера.

Основи соціально-психологічного тренінгу

Основні поняття і завдання соціально-психологічного тренінгу. Організаційна та ознайомча форми тренінгу. Основні механізми та ефекти соціально-психологічного тренінгу.

Розвиток організації та керівництво. Масова комунікація. Боротьба з девіантною поведінкою. Соціально-психологічний аспект сімейного життя.

ОСНОВИ ФАРМАКОТЕРАПІЇ

Основні принципи фармакотерапії

Фармакологія, фармація, фармакотерапія. Клінічна фармакологія, фармакокінетика, фармакодинаміка. Розподілення ліків в тканях людини. Лікарські форми. Ентеральний та парентеральний шляхи введення ліків.

Біотрансформація ліків, роль печінки. Транспортні форми ліків. Шляхи виведення лікарських речовин.

Фармакотерапія захворювань серцево-судинної системи

Вегетосудинна дистонія, гіпертонічна хвороба, ІХС, гострі судинні катастрофи – інфаркт, інсульт, тромбози. Етіологія та патогенез.

Препарати для базової терапії, та для невідкладної допомоги.

Особливості застосування препаратів сумісно з засобами фізичної реабілітації

Фармакотерапія захворювань дихальної системи

Гострі респіраторні інфекції. Профілактика та лікування. Гострі та хронічні бронхіти. Бронхіальна астма, принципи надання першої допомоги та постійного лікування. Очагова та крупозна пневмонія. Бронхолітики, основні принципи антибактеріальної терапії.

Фармакотерапія захворювань шлунково-кишкового тракту

Гастрити, виразкова хвороба, гепатити. Етіологія, патогенез. Основні принципи етіопатогенетичної терапії. Сучасні антивиразкові групи препаратів, принципи їх комбінування.

Основні групи гепатопротекторів.

НЕТРАДИЦІЙНІ СИСТЕМИ ОЗДОРОВЛЕННЯ

Основи нетрадиційного лікувального масажу

Характеристика нетрадиційного лікувального масажу.

Методи нетрадиційного лікувального масажу. Методичні особливості при проведенні нетрадиційного лікувального масажу.

Загальні показання та протипоказання до проведення нетрадиційного лікувального масажу.

Сегментарний масаж

Поняття про сегментарну будову тіла людини та інервація внутрішніх органів. Особливості методики використаних прийомів, відмінність сегментарного масажу від звичайного класичного масажу.

Ознайомлення з методиками сегментарного масажу.

Нетрадиційний масаж при захворюваннях та травмах та захворюваннях опорно-рухового апарату

Масаж при забитих місцях. Масаж при розтягненні зв'язок. Масаж при переломах.

Масаж при ревматоїдному артриті. Масаж колінного суглобу. Масаж кульшового суглобу.

Масаж променево-зап'ясткового, ліктьового та плечового суглобів.

Методичні вказівки, показання та протипоказання до використання масажу. Нетрадиційний масаж при неврологічних проявах остеохондрозу, радикуліті

Загальні відомості про остеохондроз.

Масаж при шийно-грудному радикуліті (неврологічні прояви шийно-грудного остеохондрозу).

Масаж при попереково-хрестцевому радикуліті (неврологічні прояви поперекового остеохондрозу).

Нетрадиційний масаж при невриті лицевого нерва

Нетрадиційний масаж при пороку серця. Загальні відомості про хворобу.

Методика виконання масажу. Протипоказання до виконання масажу.

Нетрадиційний масаж при ішемічній хворобі серця та інфаркті міокарда

Загальні відомості про захворювання.

Методика виконання масажу. Послідовність прийомів при проведенні масажу спини, комірцевої зони, в області серця.

Показання до використання масажу при ішемічній хворобі серця та інфаркті міокарда. Нетрадиційний масаж при гіпертонічній хворобі

Загальні відомості про хворобу.

Методика виконання масажу. Показання до виконання масажу.

Нетрадиційний масаж при гіпотенічній хворобі

Загальні відомості про хворобу. Методика виконання масажу.

Нетрадиційний масаж при головному болі. Причини виникнення головного болю.

ІІІ. КРИТЕРІЙ ОЦІНЮВАННЯ

Оцінювання знань вступників відбувається на підставі наступних критеріїв:

- правильність відповідей (правильне, чітке, достатньо глибоке викладення теоретичних понять);
- ступінь усвідомлення програмного матеріалу і самостійність міркувань;
- новизна навчальної інформації; рівень використання наукових (теоретичних) знань;
- вміння користуватися засвоєними теоретичними знаннями у повсякденному житті.

Відповіді вступників оцінюються також, за формулою, тобто з точки зору логічності, чіткості, виразності викладу відповіді.

Критерії оцінювання:

«169-200» - «Відмінно» виставляється вступнику тоді, коли його відповідь бездоганна за змістом, формою, обсягом. Це означає, що вступник в повній мірі за програмою володіє навчальним матеріалом, дає бездоганні й глибокі відповіді на поставлені запитання, а також показує знання не лише основної, а й додаткової літератури, першоджерел, наводить власні міркування, робить узагальнюючі висновки, використовує знання з суміжних галузевих дисциплін, вміє пов'язати вивчений матеріал з реальною дійсністю і доцільно використовує його для аналізу практичних завдань.

«134-168» - «Добре» передбачає також високого рівня знань, навичок і вмінь. При цьому відповідь досить повна, логічна, з елементами самостійності, але містить деякі неточності, або пропуски в неосновних питаннях. Можливе слабке знання додаткової літератури, недостатня чіткість у визначенні понять.

«100-133» - «Задовільно» передбачає наявність знань лише основної літератури, вступник відповідає по суті питання, і в загальній формі розбирається у матеріалі, однак відповідь неповна, неглибока, містить неточності, дає недостатньо правильні формулювання, порушує послідовність викладу матеріалу, відчуває труднощі, застосовуючи знання при рішенні практичних завдань.

«0-99» - «Незадовільно» ставиться, коли вступник не знає значної частини програмного матеріалу, допускає суттєві помилки при висвітленні понять, на додаткові питання відповідає не по суті, робить велику кількість помилок в усній відповіді.

IV. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. А.Г. Хрипкова. Возрастная физиология. –М.: Просвещение, 1988. – 286с.
2. Анатомия и спортивная морфология. Программа для студентов ин-тов физ. культуры.-М.: Гос.ком. СССР по физкульт. И спорту, 1986.-31с.
3. Анатомия и физиология детского организма. /Под ред. Н.Н. Леонтьевой. - М.: Просвещение, 1975.
4. Анатомия человека :Учебник для институтов физической культуры / Под ред. В.И.Козлова. - М.: Физ-ра и спорт, 1978.- 463с.
5. Анатомия человека: В 2-х томах: Издание 4-е, стереотипное/ Под ред. С.Р.Сапина.- М.: Медицина, 1997.- Т.1.:1997.- 544с., Т.2.:1997.- 560с.
6. Белова А. Н. Нейрореабилитация: руководство для врачей.- М.: Антидор, 2000г.- 568с.
7. Березов Т.Т., Коровкин Б.Ф. Биологическая химия.- М.: Медицина, 1990.- 542 с.
8. Биохимия / Под ред. В.В. Меньшикова, Н.И. Волкова.- М.: Физкультура и спорт, 1986.- 384 с.
9. Биохимия / Под ред. Н.Н. Яковлева.- М.: Физкультура и спорт, 1974.- 344 с.
10. Биохимия мышечной деятельности. Волков Н.И., Несен Е.Н. К.: 2000
11. В.В.Фролькис, Х.К.Мурадян. Старение, эволюция и продление жизни. – К.: Наукова думка, 1992. -336с.
12. В.И. Филимонов, А.Н. Бражников "Физиология с основами анатомии человека", Запорожье, 2000.
13. В.И. Филимонов. Физиологическая характеристика организма плода и детей. – Запорожье, 2002 . -220с.
14. Гері Окамото.Основи фізичної реабілітації // Пер.з анг.-Львів:Галиціка видавнича спілка,2002.-294с.

15. Гордон Н. Хроническое утомление и двигательная активность. 1999 - 128с.
16. Еникеев М.И Основы общей и юридической психологии М, 1996
17. Ермолаев М.Е. Биологическая химия: Учеб. пос. - 3-е изд., перераб. и доп.- М.: Медицина, 1983.- 288 с.
18. Заболевания сердца и реабилитация // Под редакцией М. Л. Поллона, О. Х. Шмидта. К.: Олимпийская литература. 2000
19. И.А. Вартанян "Физиология сенсорных систем" СПБ, 1999
20. Иваницкий М.Ф. Анатомия человека (с основами динамической и спортивной морфологии): Учеб. пособие для ин-тов физ. культуры.-Изд.5-е перераб. и доп. (Под ред. Никитюка Б.А., Гладышевой А.А., Судзиловского Ф.В.).-М.: Физкультура и спорт, 1985.-544с.
21. Климов Е.А.Основы психологии М, 1997
22. Коляденко Г.І. Анатомія людини: Підручник для студентів природничих спеціальностей вищих педагогічних навчальних закладів. – К.:Либідь, 2001. – 383с.
23. Конфлікт і згода: основи когнітивної теорії конфліктів. Ішмуратов А.Т: Наук. думка, 1996. –
24. Котельников В. П. Раны и их лечение. - М.: Знание, 1991. - 63с.
25. Лікувальна фізкультура та спортивна медицина. – К.: «Здоров'я». 1995. 312с.
26. Людина : Навчальний атлас з анатомії та фізіології. - Львів: БаК, 2000.- 240с.
27. Метаболизм в процессе физической деятельности. 2002. – 228с.
28. Мухін А.І. Фізична реабілітація: Підручник. К.: Олимпийская литература. 2001. – 402с.
29. Никитюк Б.А., Гладышева А.А. Анатомия и спортивная морфология (практикум): Учеб. пособие для ин-тов физ. культуры.-М.: Физкультура и спорт, 1989.-176с.
30. Нормальна фізіологія, ред. В.І Філімонов, Київ, 1994.
31. Олекса А. П. Травматологія і ортопедія. - К.: Вища школа, 1993. - 512с.

32. Основи реабілітації Г. С. Юнашева, К. Реннер. – М.: «Медицина», 1973

33. Основы педагогической конфликтологии. Журавлев В.И.: Рос.пед. агентство 1995

34. Посібник по основам педагогіки і психології Белоусов С.А. Запоріжжя, 2000

35. Практикум по конфликтологии. – 2-е изд., перераб. Емельянов С.М. СПб.: Питер, 2001

36. Практическая психология в тестах, или как научиться понищать себя и других. АСТ-ПРЕСС, 1999.-

37. Психология конфликта. Гришина Н.В. СПб.: Питер, 2002.

38. Психология Попов А.АМ.: 2002

39. Рейчал Б. Діамант. Вправи для занять з дітьми: як діяти вдома батькам малих дітей (переклад з англ.)-Львів: видавничий дім «Наутлус » 2000.-116с.

40. Свиридов О.І. Анатомія людини: Підручник ./ За ред. проф. І.І.Бобрика.- К.: Вища школа, 2000.-399с.

41. Спортивная морфология: Учеб. для ин-тов физ. культуры. /Под ред. Зациорского В.М.-М.: Физкультура и спорт, 1982.-256с.

42. Строев Е.А. Биологическая химия.- М.: Высш. шк., 1986.- 479 с.

43. Теории личности. Хьюелл Л., Зиглер Д. СПб.: Питер, 2002.

44. Туманян Г.С., Мартиросов Э.Г. Телосложение и спорт.-М.: Физкультура и спорт, 1976.-237с.

45. Физиологическое тестирование спортсменов высокого класса, К.: Олимпийская литература, 1998

46. Физиология человека: В 2-х томах. Учебник. - М.: Медицина. - 1997.

47. Физиология человека: В 3-х томах. 2-е изд. Дополненное и переработанное - М.: Мир. - 1996.

48. Физическая реабилитация / Под ред. И.Ю. Жилякова. – Ростов – на – Дону, 1998. – 605с.

49. Филипович Ю.Б. Основы биохимии.- 2-е изд., перераб. и доп.- М.: Высш. шк., 1985.- 503 с.

50. Фізіологія людини та фізіологічні основи фізичної культури:

Методичні рекомендації до виконання курсових робіт. Омельянчик Л.О., Степанова Н.В., Гагара В.Ф., Євдокимов Є.І., Запоріжжя, 2003.

51. Хромов Б. М. Вывихи и переломы. - Л.: Мед. изд., 1954.- 200с.
52. Штульман Д. Р., Левин О.С. Неврология. М.:МЕДпресс-информ, 2002.- 784с.
53. Ю.А. Ермолаев. Возрастная физиология. – М.: Высшая школа, 1985. - 383с.